

РЕШЕНИЕ

№ 7255

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6550** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат, пълномощник на управителя на [фирма], против Решение № 20124609/26.05.2021 г., постановено по НАХД № 16097/2020 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 19^{-ти} състав, с което е потвърдено издаденото от началника на Отдел „Оперативни дейности“, при ЦУ на НАП **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 480581-F506331/11.02.2020 г. С постановлението, на дружеството - касатор е наложена имуществена санкция, в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на министъра на финансите, на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност.

С жалбата, която преповтаря съдържанието на въззивната се иска отмяна на оспореното въззивно решение, като „необосновано“, съдържащо „противоречиви и неясни мотиви“. В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът не е представляван. С писмен отговор е заявил оспорване на касационната жалба и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на същата, съответно – за правилност и законосъобразност на решението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени в касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Касационно основание „необоснованост“ на съдебно решение, не е сред тези по чл. 348 НПК, приложими на основание чл. 63в ЗАНН. Необосноваността е една от формите на неправилност, на съдебно решение (чл. 209, т. 3 АПК) и представлява най – общо нарушаване от Съда на „логическите или на общоизвестните опитни правила, при преценката на доказателствата или на доказателствените факти“. Такова за случая не се установява от настоящия касационен състав.

Районният съд е проверил описаните в АУАН и в наказателното постановление фактически обстоятелства, приемайки, че: деянието, вменено на търговеца е извършено от обективна страна; не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, установени със ЗАНН; АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Мотивите на Съда не са противоречиви, както счита адвокатът на дружеството – касатор.

Въззивното решение е правилно.

Проверено и доказано е, след проведеното съдебно следствие, че на посочените в НП дата и място (магазин) е установена положителна разлика, между фактическата наличност в касата (1 168 лева) и тази, разчетена от фискалното устройство – 594, 75 лева. Прието е, че установената разлика (573, 25 лева) представлява пари, въведени в касата, но неотразени, чрез функцията „служебно въведени“, с която фискалното устройство в обекта е разполагало. Тези факти не са опровергани по време на въззивното съдебно производство, а и поначало не се отричат от санкционирания търговец, включително с въззивната жалба. Наказващият административен орган е квалифицирал деянието, като нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.20106 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, а имуществената санкция е наложена на основание чл. 185, ал. 2 ЗДДС, в размер на 3 000 лева.

Според нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. „извън случаите на продажби всяка промяна в касовата наличност (начална сума, въвеждане и изваждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“суми“. В случая това задължение не е било изпълнено в проверявания търговски обект.

Разпоредбата на чл. 185, ал. 2, изр. първо ЗДДС предвижда, „извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, налагане на имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв.“.

В обжалваното НП изрично е заявено от наказващия административен орган, че в случая нарушението води до неотразяване на приходи, поради което правилно санкцията е наложена на основание чл. 185, ал. 2, изр. първо ЗДДС. Фактът на

установената разлика - пари, въведени в касата, но неотразени, чрез функцията „служебно въведени“, с която фискалното устройство в обекта е разполагало, означава създаване на предпоставка за неотразяване на приходи. Доводите на касатора, мотивирани с цитирането на М. 18 и на ЗСч. не са относими към процесния случай. Касационният съдебен състав изцяло споделя мотивите на районния съд за неприложимост на чл. 28 ЗАНН, предвид обстоятелството, че се засягат обществени отношения, свързани с фискалната дисциплина.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на претенцията на ответника, за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20124609/26.05.2021 г. по НАХД № 16097/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 19^{-ти} състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: